

[Torben Lund]

re halvdel af den flygtningestrøm, vi oplever i øjeblikket. Årsagen ligger altså i forholdene i og omkring Iran. Jeg synes også, det er værd at mærke sig, at de iranske flygtninge, som kommer til landet i øjeblikket, heller ikke ville være blevet afvist efter den praksis, man havde under den tidligere udlændingelov.

I øvrigt vil jeg også godt sige, at jeg ikke synes, det er korrekt, at vi er ved at blive oversvømmet af asylansøgere. Situationen er efter vores mening ikke alarmerende. Vi har tidligere haft flygtningestrømme til landet – også flygtningestrømme, der er større end den strøm, vi oplever i øjeblikket. Det fremgår direkte af justitsministerens redegørelse. Dertil kommer, at den tilstrømning, vi oplever her til landet i øjeblikket, ikke er ekstraordinært stor i forhold til andre landes med en human asylpolitik – andre lande, som vi gerne vil sammenligne os med.

Endelig vil jeg godt sige, at skulle tilstrømningen siden hen tiltage meget kraftigt i omfang, så er der efter vores opfattelse hjemmel i udlændingeloven til, at Danmark kan indgå i bosætningsprogrammer med andre lande, hvor flygtninge kan opnå en tilsvarende beskyttelse, men jeg vil gerne understrege, at anvendelsen af denne bestemmelse efter vores mening er uaktuel.

Jeg kan som helhed meddele, at vi ikke på nuværende tidspunkt vil deltage i overvejelser om lovændringer.

Agnete Laustsen (KF):

Det er både forståeligt og klogt, at justitsministeren på baggrund af den meget kraftige forøgelse af flygtningestrømmen, som vi i de seneste måneder har været vidne til, har valgt at give folketinget en redegørelse for de mange og komplekse problemer, som denne tilstrømning medfører. Jeg håber, at vi kan få en både saglig og værdig debat, og jeg håber, at vi må være i stand til at finde et balancepunkt mellem grundlæggende humanitære holdninger og praktiske administrative hensyn, således at det danske samfunds indstilling til og behandling af flygtningene bliver et kulturmøde og ikke et kultursammenstød.

Justitsministeren citerer i sin redegørelse som allerede nævnt formanden for flygtningehjælpen, professor Thor A. Bak, for en udtalelse om, at vi har den mest menneske-

venlige flygtningelov af sin art i verden. Det er selvfølgelig noget, enhver dansker kan være stolt af, men det menneskevenlige har trods alt to sider, nemlig venligheden over for flygtningene og venligheden over for det land, som skal modtage dem, og dette sidste hænger nu engang uløseligt sammen med økonomi.

Justitsministeren kunne have valgt bare at lade tingene gå, som de nu går i konsekvens af den nye udlændingelov, som ikke bare er en af verdens mest menneskevenlige, men formentlig også den mest liberale, og så have præsenteret folketinget for regningen, som i redegørelsen foreløbig skønsmæssigt er ansat til ca. 370 mill. kr. til staten og et ukendt beløb til kommunerne. Justitsministeren kunne helt afslappet have sagt: det er prisen, skatteyderne må betale for, at loven på en række områder, som bl.a. de konservative advarede imod, er blevet så liberal, at det er hertil, flygtningene kommer, fordi det trods alt meget hurtigt rygtes, at her har de størst mulighed for at blive.

I stedet har vi fået en redegørelse, som meget klart fortæller, på hvilke områder ministeren mener at udviklingen er ved at løbe fra os, således at ingen skal kunne komme og sige: nå ja, den konsekvens troede vi nu ikke loven ville få.

Det, vi her i dag – og jeg går ud fra senere i retsudvalget – må diskutere, er: kan Danmark fortsat – ude af balance med den retstilstand, som hersker i de fleste andre europæiske lande, ikke mindst så nærstående lande som Norge og Sverige, som vi jo ellers ønsker at sammenligne os med – f.eks. bibeholde regler, der medfører, at vi ikke har nogen grænseafvisningsmuligheder, at en asylansøger har retskrav på ophold her i landet, mens hans ansøgning behandles, og at muligheden for at inddrage opholdstilladelser, f.eks. i forbindelse med omfattende tilstrømninger, nærmest er illusorisk. Vi er kort sagt, som situationen er i dag, overhovedet ikke i stand til at reagere selv over for den størst tænkelige tilstrømning. Det er en situation, som jeg betvivler vi har indstillet os på, og jeg mener ikke, at det kan være rimeligt, at der faktisk ikke levnes plads for en, skal vi kalde det nødretstilstand, så vi i visse tilfælde bliver i stand til at afvise.

Jeg tror også, vi kan risikere at gøre ondt værre ved ubetinget at give flygtninge et rets-